

HiiPun retki helatorstaina

Lintumelonta

Aamulla klo 6 kokoontui kuuden melojan joukko HiiPun rantaan tarkoituksena lähteä Hiidenvedelle lintuja bongaamaan. Kaikki suoriutuivat lähtötoimista ripeästi, että olimme klo 6.30 vesillä. Aivan lähellä uiskenteli silkkiuikku, joka kirjattiin taulukkoon näköhavaintojen sarakkeeseen. Olin tehnyt retkeä varten kaksi laminoitua taulukkoa, joissa toisessa oli järven yleisimmän linnut ja toisessa harvinaisempien nimet. Veden kestäväällä punaisella tussilla niihin kävi merkkäminen näppärästi.

Sää oli mitä komein, aurinko paistoi eikä tuullut yhtään. Hannansaarta kohti melottiin ensin. Saaren lähellä vedessä oli kanadanhanhi. Hautovaa hanhea ei näkynyt eikä aikaisempien vuosien ”tuttu” merihaaraka ollut tullut vielä.

Papinsaaren eteläisen karin päällä näkyi valkoisia kauloja ja pian lähtivät kalalokit lentämään. Eivät kuitenkaan pitäneet meteliä eikä pommittaneet meitä, ilmeisesti pesiä ei vielä ollut.

Havaintoja linnuista tuli koko ajan Oinasjoen suulle meloessa. Sääksiä leijaili useampia ja laulujoutsenen ääntä kuului.

Oinasjokea oli talven aikana raivattu valtavasti. Molemmilla puolilla joen rantoja oli suuria ranka- ja risukasvoja. Energiyahaketta syntyy varmaan monta lavallista.

Useita liroja nähtiin jokea ”vastavirtaan” meloessa. Virtausta ei havainnut, ainoana vastuksena olivat risut ja vesikasvillisuus. Vesi oli korkealla, joten eivät ne paljoa haitanneet. Kilometrillä päästi järveltä tulimme lampareille maantiesillan viereen. Parikymmentä kiurua lenteli ja viserteli taivaalla ja välillä läheisen pellon

päällä.

Pienen tauon jälkeen käänsimme keulat etelää kohti ja kapeaa jokiuomaa pitkin meloimme järvelle päin.

Neljä varista syöksähteli pikkulintujen kannoilla ruovikossa. Munarosvot olivat jo saalistamassa.

Sen verran risukoinen ja mutkainen väylä oli, että jonomme pääsi hajoamaan. Näköyhteyttä ei ollut perällä tulijoihin. Turvallisuudesta huolehtiva huomautti virheestä. Olisi pitänyt retken vetäjän pysäyttää kärki odottamaan. Hyvä oli muistuttaa jokimelonnin turva-asioista.

Suuntasimme Papinsaaren pohjoispuolitse Rekiniemeen päin. Merkintöjä oli kertynyt jo kahdestakymmenestä lintulajista. Muutama oli jopa harvinaisten lintujen taulussa!

Rekiniemen karin jälkeen näimme kalatiiroja. Telkkä lensi ylitse Rämäkän kohdalla. Saavuimme Puumanniin, jossa pidimme ruokatauon. Laulurastas ja peipot pitivät meille kahvikonsertin. Lisäksi kuulimme kännykän muistista muidenkin lintujen liverryksiä.

Sitten kajakit vesille ja suuntana Koivusaari. Matkalla Karikivi ei paljoa erottunut vedestä. Kaksi lorkkia näytti paikan jo hyvissä ajoin ennen kiveä.

Meloimme Niemenkylän kohdalla lähelle rantakuusikkoa, kun yhtään tinttiä ei ollut vielä havaittu. Ei näkynyt eikä kuulunut talitiasta saati kuusitiasta. Myöhemmin kuultiin sentään talitintin lyhyt viserrys. Isoja lintuja nähtiin ilmassa, vedessä ja puussa: kanadanhanhi, kalatiira, sääksi, kalalokki ym.

Koivusaaren kierron jälkeen käännyimme Nummela kohti. Loppumatkalla koukkasimme Maaniitunlahdelle. Harmaahaikaraa ei bongattu, mutta lahden eteläpuolella nähtiin neljän kurkea keräämässä korkeutta. Olivat varmaan olleet ruokatauolla ennen matkan jatkamista. HiiPun rantaan saavuimme juuri ennen puolta päivää.

Kaikkiaan olimme havainneet **30 lintulajia**. Kuusi niistä oli pelkän kuulohavainnon varassa, muut näköhavaintoja. Lisää lajeja olisi saanut pikkulinnuista, joita emme tunnistanee. Varsinainen lintumies puuttui joukostamme.

Lintumelonnän 5.5.2016 aikataulu

Kokoontuminen klo 6, vesille 6.30, Oinasjoen silta 7.30, Puumanni 8.50 – 9.40, Koivusaari 10.30 – 10.55, paluu rantaan 11.55, retken päätös 12.30.

Retken vetäjä AK